

Scris de adrian.severin pe 03 iulie 2018, 10:17

Republica parlamentara pe intelesul tuturor

O noua disputa ridica nivelul adrenalinei in tara protestelor pasuniste, Romania: disputa dinte sustinatorii republicii parlamentare si cei ai republicii semi-prezidentiale.

Pentru batalioanele de asalt ale neofascismului [#rezistent](#) lucrurile sunt clare: “ciuma rosie” (adica neocomunistii urmasi ai puscariabilului Ion Iliescu) vrea sa il deposeze de putere pe Presedintele democrat, ales de popor (urmasul autodeclarat al Grupului etnic german), transformand republica semi-prezidentala in republica parlamentara si reinstaurand astfel dictatura; o “dictatura a majoritatii”, cam asa cum a fost “dictatura proletariatului”. De aceea CCR rescrie fraudulos Constitutia tarii care a consacrat republica semiprezidentala. Iata pricina! Am zis!

Nici nu se putea pentru niste intelectuali fini care musca cu toti dintii, ca rebeliunea huliganica sa nu capete un drapel filosofico-juridic.

De aici, nesfarsite ipoteze cu privire la ce inseamna o republica si ce alta. Ideea centrala este ca, de vreme ce a strans cele mai multe voturi pe cap de vita furajata, Presedintele da republicii forma semiprezidentala, in sensul ca trebuie sa poata a face ce vrea, fiind mai tare decat ailalti.

Pentru toti acesti teoreticieni de ocazie ai dreptului ofer cateva repere constitutionale.

1. Puterea unui Presedinte nu poate fi stabilita in functie de felul in care este ales, ci de atributiile pe care Constitutia i le confera.
2. Oricate voturi ar primi un Presedinte pentru a fi ales, el le primeste pentru a indeplini rolul pe care Constitutia i-l atribuie, iar nu rolul pe care si-l atribuie el insusi dupa bunul sau plac. (Chiar daca toti locatarii unui bloc si-ar da acordul pentru angajarea unei persoane ca portar, acea persoana va indeplini rolul de portar, iar nu pe cel de presedinte al asociatiei de locatari, chiar daca cel din urma a fost ales cu mai putine voturi.)
3. intr-o republica prezidentiala (ex. SUA), Presedintele este seful executivului (Guvernului).
4. intr-o republica semi-prezidentiala (ex. Franta), Presedintele imparte sefia executivului (Guvernului) cu Primul Ministru.

5. intr-o republica parlamentara (ex. Germania, Austria, Italia, Portugalia) Primul Ministru este singurul sef al executivului (Guvernului) si raspunde politic numai in fata Parlamentului. in unele dintre aceste republici Presedintele este ales prin vot direct de popor (ex. Austria, Portugalia), iar in altele de Parlament (ex. Germania, Italia), ceea ce dovedeste ca modalitatea de alegere nu este un criteriu de diferentiere relevant.

6. in Romania, Constitutia din 1991, iar nu decizia CCR din 2018, prevede ca in exercitarea functiilor sale de reprezentant al statului si garant al sistemului constitutional, Presedintele indeplineste rolul de "mediator intre puterile statului" (art. 80.2); puteri pe care tot Constitutia le enumera - legislativa, executiva, judecatoreasca. Puterile Presedintelui sunt, deci, cele ale mediatorului.

6. Un mediator nu poate face parte din nici una dintre entitatile intre care mediaza. Este de bun simt. Deci, Presedintele-mediator nu face parte din executiv. Cu atat mai putin l-ar putea conduce, singur sau impreuna cu Primul Ministru.

7. Un mediator nu ia decizii in litigiile cu care este sesizat, pentru a le transa. Aceasta face un arbitru. Mediatorul poate doar facilita prin actiunile sale intelegerea puterilor intre care mediaza cu privire la solutii comune sau unanim acceptate.

8. Orice atributii sectoriale primeste Presedintele-mediator (in domeniul politicii externe, apararii, securitatii, situatiilor de urgenta, numirilor in functii etc.) trebuie sa fie compatibile cu exercitarea functiei sale principale de mediere si cu consecinta acesteia constand in lipsa accesului la instrumentele executive. Daca Presedintele ar lua decizii de politica interna sau externa, cum ar mai putea fi el apoi mediator intre Guvern (care realizeaza in concret toata politica interna si externa a statului) si Parlament (care mandateaza Guvernul aprobandu-i programul si il controleaza pana la a-l demite prin motiune de cenzura)???

9. Prin urmare, in sectoarele executive in care Constitutia ii stabileste atributii, Presedintele are rol exclusiv protocolar sau de control procedural. Nu cenzureaza fondul, ci numai forma. De aceea, ori de cate ori decreteaza din proprie initiativa, iar nu la initiativa vreuneia dintre puterile statului, Presedintele are nevoie de contrasemnatura Primului Ministru; altfel decretele sale nu au valoare legala.

10. Potrivit Constitutiei Romaniei, Guvernul executa numai programul aprobat de Parlament (nu de Presedinte) si raspunde numai in fata Parlamentului (nu a Presedintelui). Presedintele nu poate dizolva Parlamentul (decat atunci cand Parlamentul este in situatia de a nu-si putea indeplini functia de a crea un Guvern). Parlamentul poate, insa, sa il suspende pe Presedinte atunci cand socoteste ca acesta nu isi indeplineste rolul cum trebuie. Dintre toate institutiile care reprezinta poporul roman si prin care acesta isi exercita puterea suverana, Parlamentul, o proclama Constitutia, este reprezentantul "suprem". Nu Presedintele.

Ce fel de republica suntem????

Daca pericolul dictaturii ne framanta, cel putin din partea Constitutiei putem sta linistiti. Istoria nu consemneaza nici o dictatura parlamentara. in schimb Presedinti dictatori au fost cu duiumul.

"Dictatura proletariatului" a fost o fictiune, caci nu proletariatul a dictat, ci cei cativa indivizi care si-au asumat cu de la ei putere reprezentarea absoluta a proletariatului; cam tot asa cum astazi, Presedintii nostri jucatori, printre racnetele diversionist-anarhiste ale minoritatii tefeliste, incearca sa isi asume, in dispretul Constitutiei si impotriva celor care o apara, rolul de unic interpret si

executant al vointei populare.

Asadar, nu din reducerea puterilor Presedintelui vine pericolul dictaturii, ci din sporirea lor, dincolo de prevederile Constitutiei si in lipsa unor garantii constitutionale pentru anihilarea abuzului de putere presidentiala.

in 1991, principalul promotor al optiunii pentru republica semi-prezidentiala a fost Presedintele Iliescu, sustinut de acel grup din FSN in care isi are principala origine PSD. in 2018, cei care il acuza pe Presedintele Iliescu de neocomunism si il vor trimis in inchisoare, ii sustin optiunile privind modul de organizare a republicii, in timp ce partidul fondat de el, acuzat de tendinte dictatoriale, sustine acea forma de republica pe care istoria a consemnat-o ca fiind singura in mod esential democratica. Poate o face de forma sau din interes, dar o face. Curat murdar!!!

P.S. Tot mai multa lume este ingrijorata afland ca Presedintele Iohannis incheie intelegeri in strainatate cu privire la primirea in Romania a unui numar tot mai mare de imigranti. Nu este motiv de neliniste. Aceste intelegeri sunt nule (deci nu au cum produce efecte) intrucat, pe de o parte, potrivit Constitutiei, Presedintele incheie (adica semneaza, oficializeaza) doar tratatele internationale negociate de Guvern, neavand, deci, posibilitatea de a incheia / semna acordurile pe care le negociaza el insusi, iar pe de alta parte, politica privind Imigratia si azilul tine de resortul politicii interne, al carui unic titular este Guvernul, sub controlul exclusiv al Parlamentului. intr-o republica parlamentara Presedintele nu angajeaza statul in nici un fel, chiar daca il reprezinta simbolic, fara acceptul Guvernului si aprobarea Parlamentului. Punct si de la capat!

ADRESA: <http://crct.ro/nsWd>